

Ентузіасти

Про що говорять будинки

Життєві долі-історії є не тільки в людей, країн, а й у кожного закладу, де мережаними нитками тчуться-карбується буття багатьох особистостей, що з ним пов'язане. Адже вони вдихають у нього власні емоції, рідяться душами та співіснують у прийдешньому дні. Ось уже понад п'ять десятиліть літ у центрі с. Велике Вербче височіє-красується гордість населеного пункту – місцевий Будинок культури, який увібрив у себе всю культурну й епохальну суть мешканців і продовжує тішити краян ширим, вишуканим, емоційно-піднесеним словом, мелодійно-чарівною піснею й невідомою любов'ю та гостинністю.

Двоповерхова будівля Великовербченського будинку культури більше схожа на панську садибу та є окрасою села. Зводити цей заклад розпочали в 1959 році, згідно з експериментальним проектом, замовленим керівництвом тодішнього колгоспу «1 Травня», який на той час очолював Іван Зіненко. Палац культури (так тоді називався) побудували на кошті місцевого господарства жителі села.

Розпочав діяльність у 1964 році і став осередком культурного життя селян. Заклад розташували в парку, в обрамленні струнких каштанів. Це улюблене місце відпочинку місцевих жителів. Своє життя з ним поєднали багато творчих і водночас відповідальних керівників, які в певний період очолювали Будинок культури: Михайло Фриму, Василь Вікус, Василь Кошоло, Леонід Давидок, Микола Гомонеч, Людмила Наумова, Анатолій Кошма, а нині Віктор Гольонко. З повагою відгукується Віктор Микитович про попередника – Анатолія Кошмака, який культовий будинок віддав 38 років, увійшовши назавжди в славу історію цього закладу.

Віктор Гольонко також завжди був поруч із розбудовою суспільно-культурного життя Великого Вербчого. Ще учнем став активним учасником вокально-інструментального ансамблю, що діяв при Будинку культури, а після армійської служби три роки очолював цей гурток. Згодом, шукаючи своє

шкільна бібліотека, клуби та заклади освіти сіл Бутейки та Вирка. Їх співпраця є запорукою успіху в проведених масових заходах місцевого, районного й обласного значення. Під час щорічних районних оглядів сільських КДК «Гарт» постійний учасник і завжди займає місце в почесній трійці. Відвідувачі Будинку культури, які вперше бувають тут, не приховують враженя

спортивні звершення надихають сільську молодь багато кубків і грамот, що прикрашають кімнату. На окремому стенді – безліч фото зі спортивних змагань, турнірів... Відвідувачі «тренажерки» можуть від фізичних навантажень відразу ж перейти до інтелектуальних, адже поруч стоять столи для гри в шахи та шашки. Також є й більярдний і тенісний.

З-поміж інших своєю епохальністю вражає музейна кімната, яка є втіленням історії села від археологічних знахідок до сьогодення. Музей створив у далекому 1975 році тодішній вчитель історії, ветеран Другої світової війни Іван Земляничук. Час шов, мінялася історія, тому музейну кімнату реконструювали. Але й надалі велика кількість експонатів змістовно свідчать про перші поселення й подальшу історію, багату на події в житті села. Особливо цікава вітрина з предметами археологічних розкопок, старовинними монетами царського й польського періодів, які передав установі односельчез Степан Мельник. А ще чоловік пожертвував безліч інших історичних знахідок: гантківку, шолом періоду І світової війни, побутові речі 17-18 ст. та ін. Тут розміщена приваблива хронологія подій, що відбулися в період роботи керівників різних установ, голів, секретарів. Чільне місце відведено відомому на той час в області й Україні колгоспні «1 Травня». Особливо цінність мають окремі експонати, що передали в музей люди, ними славилися місцеві працівники сільського господарства.

Тут є відомості про всіх учасників Другої світової війни, а також воїнів, які воювали на території наших держав і в зоні АТО. Серед них і біографія Сергія Бережного, видавничого воїна-інтернаціоналіста, який загинув у Афганістані. Окремі експонати й стенди музею представлені в райцентрі на мистецькій акції «Мистецтво одного села» (2010 р.) та в Сарненському будинку культури в рамках програми «Обереги духовності» (2016 р.).

Не з а м і н і м джерелом знань і духовного багатства кожної людини є книга. Сучасні бібліотеки стали центром інформації та культури. Не виняток і місцева публічно-шкільна бібліотека загальною площею 150 м кв. зі світлим і просторим читальним залом, двома книгосховищами (окремо дитяча та доросла література) й абонементом. Книжковий фонд має понад 18 тисяч екземплярів книг, брошур, підручників і журналів. Тут передпланують 20 найменувань сучасної періодики. А завідувати книгозбірні Тетяна Музика, в якій за плечима

сімнадцять років стажу. Своєю часу закінчила Дубенське культурно-освітнє училище, а згодом Рівненський державний гуманітарний університет. Тетяна Сергіївна повідала, що нині бібліотеку

на ремонт місцевого храму. А заходи для дітей і молоді проводимо з Великовербченського ЗОШ І-ІІІ ст.

Традиційними є День закоханих, волейбольний турнір пам'яті Сергія Бережного, конкурси читців до Шевченківських днів, Великдень, вечори пам'яті з нагоди Чорнобильської трагедії, День Перемоги, Міжнародний день захисту дітей, з концертними програмами їздимо в інші села нашої сільської ради: Бутейки та Вирка – на їхні храмові свята. Улюбленими для дітей є ранки «Святий Миколай, усіх дітей привітай!», «Івори добро, бо ти людина!», новорічні свята. Гучно проходять і державні: День Прапора, День Незалежності України, День Конституції. А ще конкурс повстанської пісні, козацькі ігри, спортивні змагання з волейболу, футболу, настільного тенісу, шахово-шашкової гри.

Відомі візитівка БК – зразковий аматорський фольклорно-етнографічний колектив «Криниченька». Слава про нього та його незмінного керівника Ніну Добровольську давно лишилася далекою межею області, адже сповна віддає чимось своїй улюбленій справі, домагається успіхів. За високі заслуги з відродження традиційної культури українського народу зокрема Полісся, Рівненщини, Ніні Миколаївну нагородили медаллю та грамотою Кабінету Міністрів України, а у 2009 р. їй присвоїли звання «Заслужений працівник культури України».

Популярністю дитячого ансамблю «Криниченька» та її керівника можна дорівняти до значних артистів нашого часу. Графік їх вис тупів узгоджувати на місяць-два наперед. А сам колектив неодноразово нагороджували цінними подарунками, екскурсіями, санаторно-курортними путівками. Юним аматорам сцени ширше відкриття глядацьких районів області, Києва, Рівного, Сарн, Володимирця, Дубровиці та багатьох інших міст і містечок нашої країни.

Останніми роками стали частими гостями у Великовербченському БК і працівники телебачення. Були телевізійники з РТБ (2010 р.; 2011 р.) та Першого національного каналу (2011 р., 2012 р.). Протягом року проводять платні вечори відпочинку. Зокрема стала популярною дискотека «Для тих, кому за 30». Будинку культури надає низку публичних послуг: крім вечорів відпочинку, є ще оренда приміщення, запис інформації на цифрові носії, прокат сценічних костюмів і інше.

Отже, жителям с. Велике Вербче неабияк пощастило мати у своєму розпорядженні одну з кращих культурних установ області і умілих і дбайливих працівників, які щоденними звершеннями заохочують односельців у світ чарівності, естетики, допомагають розкрити історичну суть населеного пункту, краю й поринути в безмежну глибину місцевості.

Василь ТИТЕЧКО.
Фото автора
та з архіву
Великовербченського
будинку культури.

істинне трудове місце, довелося попрацювати на різних посадах. Спочатку перевозив вантажі на КамАЗі в АТП-1762, згодом працював у місцевому колгоспі «1 Травня», у сусідній Грушівці на цегельному заводі, потім коначером у Великовербченському БК і дитячому садочку «Сонечко», а два роки тому став на чолі головного культурного осередку села. Віктор Микитович повсякчас дбає про високе реноме закладу, до якого привів його попередник, адже це і є обличчя населеного пункту. Тому намагається будь-що прикрасити життя односельців яскравими духовними та культурними барвами, аби наповнити чаші сердець пам'ятним, вічним і добрим. «Біла такої ошатної будівлі руки є до чого прикладати», розповідає директор. – Нещодавно вирішили питання з димарем, адже старий поржавів і потребував заміни. Разом із сільською радою, яка допомогла будівельними матеріалами, зробили новий із цегли. Також торік полагодили фасад, а нині плануємо обрізати аварійні дерева на території закладу».

Варто додати, що БК – один із підрозділів сільського культурно-дозвілевого комплексу «Гарт», куди входять Великовербченська ЗОШ І-ІІІ ст., дошкільний навчальний заклад «Сонечко», публічно-

від красивої ліпнини на стінах та ошатності будівлі. Тут функціонують тренажерна, музейна та кімнати соціального призначення, бібліотека, зали урочистих подій, спортивна, глядацька на 450 місць.

Тренажерна кімната відчинила свої двері на першому поверсі у вестибюлі порівняно нещодавно, але відразу знайшла своїх прихильників. Той, хто дбає про красу свого тіла й підтримує здоровий спосіб життя, займається тут на тренажерах. До цього на подальші

ни є книга. Сучасні бібліотеки стали центром інформації та культури. Не виняток і місцева публічно-шкільна бібліотека загальною площею 150 м кв. зі світлим і просторим читальним залом, двома книгосховищами (окремо дитяча та доросла література) й абонементом. Книжковий фонд має понад 18 тисяч екземплярів книг, брошур, підручників і журналів. Тут передпланують 20 найменувань сучасної періодики. А завідувати книгозбірні Тетяна Музика, в якій за плечима